

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετησία προπληρωτέα: Έσωτερικού φρ. 7 (διά τους διδασκάλους φρ. 5) — Έσωτερικού φρ. 8 (διά τους διδασκάλους φρ. 5). — Αιτήσεις προς εγγραφήν απευθύνονται προς τὸν Έκδότην Μ. Ι. Σαλιβέρου διά συστημένης επιστολῆς. — Συνδρομητὰ ἀπ' εὐθείας εγγράφονται εἰς τὰ Κατωστήματα Μ. Ι. Σαλιβέρου. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ εἶνε ἔτησιαι.

Λ Ε Π Τ Α 30

Έν Ἀθήναις 15 Αὐγούστου 1902.

ΕΤΟΣ Ε'—ΑΡ. 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ 16ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΑΜΕΛΗΘΕΙΣΑ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Σ. Λυκούδη.

Η ΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ ΤΟΔΣΤΟΗ. (Έκ τοῦ Γερμανικοῦ) ὑπὸ Β. Μεγαλή.

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ὑπὸ Σωκράτους Πετσάλη.

ΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.— Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ κατὰ τὸν Λώμποκ ὑπὸ Θ. Φλωρά.

Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΣΕΡΡΑΣ ὑπὸ Νικολάου Δ. Βασικύρου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Ἡ θεραπεία τοῦ καρκίνου.— Μαθητῆς κατὰ διδασκάλου.— Βαρύτιμον ὄφρον.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Ἐπιστήμαι, Τέχναι, Βιομηχανία

Παρεδόθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τὸ ποσὸν 60 χιλ. ἀργυρῶν βουβλίων ἤτοι 250 χιλ. δραχμῶν περίπου ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Μακρῶν ὡς πρώτη δόσις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Μακρῶν Διδασκαλείου.

— Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Σωτηριάδης, ὁ ἐποπεύων τὰς ἐν Θέρμῳ ἀνασκαφὰς, διὰ τηλεγραφικῆς ματῆς τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀνεκάλυφθησαν ἐπὶ ἔτεροι τάφοι, ἐντὸς τῶν ἁποικῶν ὑποτίθεται, ὅτι κρύπτονται πολλὰ ἀρχαῖα κειμήλια. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τηλεγραφικῶς διέταξε τὸν κ. Σωτηριάδην, ὅπως αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθήσουν καὶ ἀποσταλοῦν εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον ἅπαναι αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι ἀρχαιοτήτες. Εἰς τὸν Θερμόν, πρὸς παρακολούθησιν τῶν αὐτῶν ἐργασιῶν, ἀνεχώρησαν πλείστοι τῶν ἐνταῦθα ξένων Ἀρχαιολόγων.

— Ἀρχονται προσεχῶς ἐν Ναβαρίνῳ αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν λειψάνων τῶν καταβυθισθέντων τουρκικῶν πλοίων κατὰ τὴν περιφέρειαν ναυμαχίας τοῦ Ναβαρίνου. Οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀνέλκυσιν δύναιτο ἐπισημασθῆσαν μηχανήματα τελειοτάτου συστήμα-

τος, διὰ τῶν ὁποίων, ἐπελευθέρως ἤδη τελείας συμφωνίας μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, θὰ προβοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνέλκυσως.

Ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ἔλθουν εἰς φῶς διάφορα κειμήλια ἰκανῆς ἀξίας, διότι, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν θυτῶν, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης διακρίνονται διάφορα ὄπλα καὶ λείψανα πλοίων καὶ ἄλλων ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

— Διὰ τὴν ἐκχωμάτωσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχαίου ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαιτηθησομένων δαπανῶν, τὸν ὁποῖον καὶ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον ἐγκρίναν αὐτὸν διέταξε τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἤρξισαν ἤδη. Μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ ἐπιτροπὴ εἶχεν ὑποβάλει καὶ σχεδιογράφημα τῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες θὰ γίνονιν οὕτως, ὥστε ὁ κερωσμένος ἤδη ναὸς νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπιφάνειαν, ὡς ἐγένετο ἐν τῷ παρὰ τὴν Μητρόπολιν ναῖσκῳ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου. Κατὰ τὸ σχεδιογράφημα τοῦτο, τὸ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ πεζοδρομῖον θὰ καταδαρισθῇ, θὰ ἰσοπεδωθῇ δὲ ἡ περίε πλατεία μέχρι τῆς βάσεως αὐτοῦ καὶ θὰ περικυκλωθῇ ὑπὸ σιδηροῦ κηκλιώματος. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὸ διαχωρισμὰ τῶν γυναικωνίτου θὰ ἀφαιρεθῇ, θὰ ἐπισκευασθῇ δὲ καὶ θὰ διακοσμηθῇ ὡς ἦτο ἐν τῇ ἀρχικῇ μορφῇ του. Ἡ δαπάνη τῶν γενησομένων ἐπισκευῶν προϋπολογισθῇ εἰς 16 χιλ. δραχμῶν.

— Ἡ Βασιλικὴ Νομισματικὴ Ἐταιρεία τοῦ Βελγίου, τῆς ὁποίας πρὸ τριῶν μηνῶν τὸ χρηματικὸν βραβεῖον τοῦ διεθνούς αὐτῆς διαγωνισμοῦ ἐκέρδισεν ὁ διευθυντῆς τοῦ Νομισματικοῦ ἡμῶν Μουσείου κ. Ἰωάν. Σβορώνος διὰ τῆς περὶ τῶν νομισμάτων τῶν Μολιταίων εἰσαγωγικῆς αὐτοῦ μελέτης, ἀνεκρίθη ἤδη αὐτὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς ἐτησίᾳ συνεδρίᾳ ἐπίτιμον αὐτῆς μέλος, κόψασα ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ ἴδιον νομισματόσημον.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Κων. πόλεως, ὅτι αἱ παρεμβληθεῖσαι δυσχερεῖαι, περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς ἐν Βουδαπέστη περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Χαρίση ἐξέλιπον καὶ ἐκκαθαρισθεῖσα ἐθεβαιώθη ὅτι αὐτὴ ἀνήλθεν εἰς 3 ἑκατομύρια. Εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Κων. πόλεως ἐλήθη καὶ ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης ἐγκλείουσα ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου ὁμογενοῦς. Ἐξ αὐτῆς γνωρίζεται ὅτι κατέλειπεν οὗτος τὸ πλείστον τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ περιουσίας, ὑπὲρ τῆς κοινότητος Κοζάνης καὶ δὴ ὑπὲρ ἰδρύσεως Χαρισίων ἐκπαιδευτηρίων ἐπιδικακόντων τὴν πρακτικὴν καὶ βιοτεχνικὴν μόρφωσιν τῶν νέων τῆς Κοζάνης μετὰ τῆς ἑτήτης δηλώσεως, ὅπως ἐκ τῶν περισευμάτων τῆς περιουσίας ὑπανδρεύονται ἄποροι κόραι καὶ τελειοποιῶσι τὰς σπουδὰς τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐκ Κοζάνης νέων. Διὰ τῆς διαθήκης του ὁρίζει ὅπως ὅπως τῆς θάνατον τῆς συζύγου του τὰ 2) ἡ τῆς κολοσιαίας περιουσίας του διατεθῶσιν ὑπὲρ τῆς Κοζάνης διὰ τοῦς ἄνω ἐκτεθέντας σκοποῦς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χαρίσειον κληροδότημα, τὸ

1)4 ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑλλήνων σπουδαστῶν καὶ τὸ 1)4 ὑπὲρ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ Ἑλλήνων σπουδαστῶν.

—Τὸ συμβούλιον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους ἐξετάσεις 12 μὲν μαθήτριά τῆς γυμναστικῆς Σχολῆς ἔλαβον πτυχία γυμναστικής, 18 δὲ μαθήτριά τοῦ Διδασκαλείου τῶν Νηπιαγωγῶν πτυχία Νηπιαγωγῶν καὶ Παιδονόμου. Αἱ ἀπόφοιτοι αὐταὶ μέγροι Σβερβίου θέλουσι ἀπασα τοποθετηθῆναι εἰς καταλλήλους θέσεις, εἰς Νηπιαγωγεία καὶ εἰς οἰκογενεῖας, ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὰ μαθήματα τοῦ τε Διδασκαλείου καὶ τῆς Γυμναστικῆς Σχολῆς τῶν θηλέων θέλουσι ἀρχίσει πάλιν ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν, συμπεριλαμβάνοντες εἰς τὰς μαθητρίδας τὰς ἀρχαίας ἐπιπέδου τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἡ διδασκαλία εἶνε ὑποχρεωτική ἐπὶ δύο σχολικὰ ἔτη. Εἰς τὰς τάξεις τῶν νηπιαγωγῶν κατατάσσονται αἱ κάτοχοι πτυχίων Ἀρσενίου ἢ καὶ ἀπολυτηρίων τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν πλήρων Παρβενναγωγείων ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν. Διδασκτρα διὰ τὰς οἰκοτροφούς δρ. 75, διὰ τὰς ἡμιτροφούς δρ. 30 καὶ διὰ τὰς ἐξωτερικάς δρ. 15 κατὰ μῆνα. Εἰς τὰς τάξεις δὲ τῶν παιδονόμων κατατάσσονται πλὴν τῶν ἔχουσῶν ἀπολυτήριον πλήρους δημ. σχολείου καὶ αἱ μαθήτριά τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν παρβενναγωγείων, αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι ἀπολυτήριον, ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν. Διδασκτρα δρ. 10 κατὰ μῆνα.

—Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία θεωροῦσα ἀναγκαίαν τὴν ἀποστολὴν δύο ἔτι ἐφόρων εἰς Εὐρώπην πρὸς εὐρυτέρας μελέτας ἐνέκρινε τὴν σχετικὴν πίστωσιν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας πρὸς ἐκτέλεσιν. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως δὲν ἐνέκρινεν ἀκόμη τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς ἑταιρείας.

—Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς :

Διὰ μὲν τὸ φιλολογικὸν τμήμα ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Παλτίου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Ν. Βαρβαρῆγοῦ καὶ Γ. Γρατσιαῖτου γυμνασιάρχων, Κ. Χουρμούζη καὶ Π. Στυραλιάνου καθηγητῶν.

Διὰ δὲ τὸ μαθηματικὸν τμήμα ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Αἰγινήτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Γ. Βαζιάνου, Α. Τσιλιμῆκα, Π. Τσιλιθρα καὶ Β. Παπαδάκη καθηγητῶν.

—ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν καὶ ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ μελέτη τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ λέοντος τῆς Χαϊρωνείας, τὸ βῆθρον τοῦ ὁποίου θὰ κατασκευασθῆ ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου Δαζ. Σώγου. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀναστηλώσεως ἀνετέθη εἰς τὸν ἐφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Σκιδῶν, ὅστις συγγρόνως θὰ ἐπιπέσῃ καὶ τὰς εἰς τὸ Πολυάνθρον τῶν Μακεδόνων γεννησόμενας ἀνασκευάς. Τὰς δαπάνας τῆς ἀναστυλώσεως τοῦ ἔργου ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

—Ἐδημοσιεύθη τὸ καταστατικὸν τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας τῆς Ζωῆς καὶ Προνοίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόνοια» μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας. Ἐν τῇ προκειμένῃ ἑταιρείᾳ ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν ἀσφάλεια: 1) ἐν περιπτώσει ζωῆς καὶ 2) ἐν περιπτώσει θανάτου. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἕκαστος τῶν ἐταίρων ἐγγράφεται δι' ἐν ἡ πλεονα μερίδια, οὐχὶ ὅμως ἐπέκεινα τῶν δώδεκα. Ἐκαστὸν τούτων σύγκριται εἰς ἕκαστον δραχμῶν, πληρωτέον ἐντὸς δέκα ἐτῶν, εἴτε δι' ἐτησίων δόσεων ἐξ 60 δραχμῶν ἐκάστης, εἴτε δι' ἐξαμηνιαίων ἐκ δραχμῶν 30, εἴτε διὰ τριμήνων, εἴτε διὰ μηνιαίων ἀναλόγων. Τὸ οὕτω καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἐταίρων κεφάλαιον θὰ παραμείνῃ παρὰ τῆς ἑταιρείας, ἀνατοκίζόμενον καὶ ἐπαυξά-

νόμενον ἐπὶ δώδεκα ἔτη, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων διανεμηθήσεται μετὰ τῶν ἐπιζώντων ἐταίρων τῶν ἡσφαλισμένων πρὸς δώδεκαετίας καὶ ἐκπληρωσάντων τὰς ἐαυτῶν ὑποχρεώσεις. Ἡ ἑταιρεία δὲν ὑπόσχεται εἰμὴ νὰ καταβάλλῃ τῷ ἡσφαλισμένῳ ἐταίρῳ τὸ καταβληθὲν κεφάλαιον μετὰ τῶν ἐπισφωρευθέντων τόκων καὶ κερδῶν.

—Ὁ νομάρχης Ἀστῆς παρεπίδημων ἐν Ἀθήναις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς παιδείας ἀνέφερεν ὅτι εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Ληθαίου τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων εὐρέθη μία κεφαλὴ ἐφῆβου μαρμαρίνη. Μεταξὺ τῶν πλείστων ἄλλων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ὁποῖας ὁ κ. Δάλλας ἔδωκε περὶ τοῦ ἀγάλματος τούτου ὡς καὶ περὶ ἄλλων ἐκεῖ ἀρχαιολογικῶν τοπιῶν, προσέθηκεν ὅτι ἐκ τινῶν πρὸ πολλοῦ ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιολογικῶν ἐπιγραφῶν φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐδήλωσε δὲ ὅτι ἀποτύπωμα τῆς ἀνευρεθείσης κεφαλῆς θὰ στελεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Μουφερράτος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς σημαντικὰς πληροφορίας τοῦ νομάρχου, παρήγγειλεν εἰς τὸν ἐφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καστριώτην, ὅπως μεταβῆ ἐπὶ τόπου καὶ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφάς.

—Τὸ ἀδελφάτον τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ζαννεῖου Νοσοκομείου τῆ εἰσηγήσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ Δημάργου κ. Μουτζοπούλου ὁμοφώνως ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυτικὴν λαϊκῶν λουτήρων καὶ ὑδροθεραπευτηρίου. Οἱ λουτήρες οὗτοι εἰς οὐς ἀντὶ ἐλαχίστης δαπάνης θὰ δύνανται νὰ λούωνται 600 ἄτομα, ἢ ἀνευρεθῶσιν ἐπὶ γῆπέδου τοῦ Ζαννεῖου Νοσοκομείου, ὑπερ ἢ ἀναλάβῃ καὶ τὴν δαπάνην τοῦ ὅλου ἔργου, συνάπτον πρὸς τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον δάνειον ἐγγυωμένου τοῦ Δήμου Πειραιῶς. Ἡ δαπάνη ἡ διὰ τὴν ἀνάγεισιν τοῦ κτιρίου προϋπολογίσθη εἰς 62 χιλιάδας δραχμῶν, ἡ δὲ τὸν ἐν αὐτῷ ἐγκατασταθισμένων μηχανημάτων καὶ λοιπῶν ἐργαλείων εἰς 28 χιλιάδας φράγκων χροστῶν. Ἡ πρὸς κατάστροφον τῶν σχεδίων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μελέτη συντελέσθη ἤδη ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τοῦ δήμου, δὲν ὑπολείπεται δὲ πρὸς ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου εἰμὴ ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐγκριτικῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀδελφάτου καὶ ἡ κατόπιν ἐπικύρωσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διέταξε τὸν διευθυντὴν τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Κερκύρας νὰ μεταβῆ εἰς Τρίπολιν καὶ ἐξετάσῃ τὰς παραγωγηθείσας γαίας πρὸς ἰδρυτικὴν ἐκεῖ οἰνολογικῷ σταθμῷ καὶ μετὰ τῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ καταλλήλου αὐτῶν νὰ υποβάλλῃ καὶ μελέτην περὶ τοῦ σταθμοῦ, πῶς δέον νὰ ἀνεγερθῆ οὗτος καὶ πῶς διαμερίσματα πρὸς εἶσιν ἔργα καὶ ὁποῖα πρὸς εἶσιν ταῦτα, ὥστε νὰ πληρωσῶσιν ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ τοιοῦτου ἰδρυμάτος.

—Ὁ ἐκ Παρισίων συγκολλητῆς κ. Ἀνδρῆς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν γενικὸν ἐφορον, ὅτι εἰς Ἀθήνας φθάσει κομίζων γάλλικον σκελετὸν διὰ τὴν συγκόλλησιν τοῦ Ἐρμοῦ καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν παρακαλεῖ, ὅπως διαταχθῶσιν αἱ τελωνεῖαι καὶ Ἀρχαὶ νὰ μὴ φορολογήσῃσι τὸν σκελετὸν καὶ τὰ λοιπὰ ἐργαλεῖα τοῦ Γάλλου συγκολλητοῦ.

—Ὁ ἐν Βενί-Σουεφ τῆς Αἰγύπτου ἀποκατεστημένος κ. Γεώργιος Κανισκίρης, ἐκ Μακρυοράχης τοῦ Πηλίου, δι' αἰτήσεώς του, ἐπιδοθεῖσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ἐξήτησε νὰ τῇ ἐπιτραπῆ, ὅπως ἰδρῶσιν ἰδιοσυνητήριον παρβενναγωγείον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι Μακρυοράχῃ, τὸ ὁποῖον, φέρον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θέλει συντηρεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ μετὰ θάνατον ἐκ τῶν τόκων γενναίου κληροδοτήματος.

—Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀργους: Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν

ἀποπεράτωσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος ἀνασκαφῶν, ἐγένετο ἔναρξις τοιοῦτων ἐπὶ τῆς Δειράδος τῆς συνοδοῦσης τὴν Ἀσπίδα μετὰ τῆς ἀκροπόλεως Λαρίσης. Ἐπὶ ταύτης κατὰ Παισανίαν (II, 24, 1) ἔκτισε ναὸν ὁ Πυθαγόρας τοῦ Δειραδιώτου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ ὑπῆρχε καὶ γαλκοῦν ἀγάλμα ὄρθον τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ γυνὴ ἀνδρὸς εἰκεί ἐργασμένη ἦτις κατὰ μῆνα πίνουσα ἐκ τοῦ αἵματος θυομένης ἀρνὸς ἐπροφύτευε. Τοῦ ναοῦ τούτου εἶχετο ἕτερος ναὸς τῆς ὀξυδερκῆς Ἀθηνᾶς, ἀνάθημα τοῦ Διομήδους, τὸν ὁποῖον πληθύνοντα ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ κατὰ τὸν θεῖόν ὦμον ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος Λανδόρου, ἡ θεὰ ἐνεθάρρυνεν ἀγλὸν δ' αὐτῷ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν» κ.τ.λ. λέγουσα (Ἰλ. Ε', 126-175). Τῶν ναῶν τούτων κατὰ Παισανίαν εἶχετο καὶ τὸ στάδιον, ἐν ᾧ ἐτέλουν οἱ Ἀργεῖοι ἀγῶνας διὰ Νεμείῳ καὶ Ἡρα.

Ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Δειράδος λοιπὸν ταύτης ἀνασκευῶν, τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ κ. Βολγκράφ ἀνεκαλύφθησαν δύο οἰκοδομήματα κεχωρισμένα μὲν ἀλλήλων ἀλλ' ἐγγύτατα κείμενα. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα παρὰ πάντων νομίζονται ὡς οἱ ναοὶ τοῦ Δειραδιώτου Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηνᾶς τῆς ὀξυδερκῆς. Ἀκριβῶς ὅμως θὰ καθορισθῇσι ταῦτα τὰ ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀνασκαφῶν εὐρεθησόμενα.

—Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἐσχάτως ἀπογραφὴν, οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου ἀνέρχονται εἰς 237,022. Ἐκ τούτων 185,713 εἶνε Χριστιανοὶ καὶ 51,309 Ὀθωμανοί. Ὁ πληθυσμὸς ἠξήθη ἐν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τοῦ 1891 κατὰ 27,736. Ἐκ τούτων 14,228 εἶνε ἄρρενες καὶ 13,508 θήλειαι. Ἡ αὔξησις αὕτη εἶνε κυρίως διὰ τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον, ὅπερ ἠύξησε κατὰ 24,353, ἐνῶ τὸ ὀθωμανικὸν μόνον κατὰ 3,383. Οἱ Χριστιανοὶ ὑπερβαίνουσι τοὺς Ὀθωμανοὺς κατὰ 134,404. Ἐπὶ τοῦ ὅλικου πληθυσμοῦ ἡ ἀναλογία τῶν δύο στοιχείων ἐπὶ 1000 προσώπων εἶνε Χριστιανοὶ 783.53 καὶ Ὀθωμανοὶ 216.47. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ φύλα εὐρίσκωμεν ἀπέναντι 1000 ἀρρένων 957 θήλειαι. Λαμβάνοντες τὰ διαμερίσματα ἰδιαίτερος εὐρίσκωμεν ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἀναλογεῖ διὰ τὴν Ἀμμόγωστον 17.10, Δευκωσίαν 15.55, Κυρήναιαν 15.51, Πάφον 11.12, Λάρνακα 9.72, καὶ Λεμεσσὸν 9.54. Κατοικοῦμενα οἰκία εἶνε 58.130 ἐκτὸς 9,945 ἀκατοικητῶν καὶ 882 νεοκτιζομένων. Ἀναλόγως τοῦ θρησκευάτος εὐρίσκωμεν: Ἑλληνας ὀρθοδόξους 182,739, Μωαμεθανοὺς 51,309, Μαρωνίτας, 1,130, Καθολικοὺς 824, Ἀρμενικοὺς 517, Ἀγγλικανοὺς 215, Διαμαρτυρομένους 150, Προσδυθεσιανοὺς 13, Οὐσελαϊνοὺς 4, Οὐνίτας 1, Λουθηρανικοὺς 1, Ἑβραίους 118 καὶ Δρούσους 1. Ἦτοι ἐν ὅλῳ 237,022. Μεταξὺ 10,000 κατοίκων 7,838 ὁμιλοῦσι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσιν ὡς μητρικὴν αὐτῶν, 2,062 τὴν τουρκικὴν, καὶ 99 ὡς ἑξῆς: τὴν ἀραβικὴν (48) τὴν ἀρμενικὴν (21), τὴν ἀγγλικὴν (12) καὶ ἄλλας γλώσσας (18). Ἐκ τοῦ ὅλικου ἀριθμοῦ τῶν Μωαμεθανῶν ἐν Κύπρῳ 2,278 ὁμιλοῦσι τὴν ἑλληνικὴν ὡς μητρικὴν τῶν γλῶσσων. 1610 τούτων κατοικοῦσι τὸ διαμέρισμα τῆς Λευκωσίας, 388 τῆς Πάφου καὶ οἱ λοιποὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα διαμερίσματα. Ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ 1,732 τυρλοὶ, ἐξ ὧν 916 ἄρρενες καὶ 816 θήλειαι 323 ἄλλοι, ἐξ ὧν 178 ἄρρενες καὶ 145 θήλειαι 490 πρελλοί, ἐξ ὧν 303 ἄρρενες καὶ 187 θήλειαι 135 λεπροὶ ἐξ ὧν 85 ἄρρενες καὶ 50 θήλειαι.

—Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθη ἡδὴ Β Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὀλόκληρος ὁ γῶρος τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως ἀπαλλοτριεῖται, ἀφῆνεται δὲ προσωρινῶς ἀρκετὸς γῶρος διὰ τὰ γυμνάσια τῶν ἱππικῶν συνταγμάτων μέχρις ὅτου ἀνευρεθῆ ἡ κατάλληλος

πρὸς τοῦτο γῶρος. Κατόπιν τῆς ἐνεργείας ταύτης τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσθη ἐν συννοήσει μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀναδοσέως, ὅπως τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως διαιερεθῆ εἰς πέντε μεγάλα γῆματα, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἡ φύτευσις θὰ γίνηται κατ' ἔτος οὕτως ὥστε ἐντὸς μιᾶς πενταετίας ν' ἀναδασωθῆ τελείως ὀλόκληρος ἐκεῖνος ὁ γῶρος. Τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου τούτου ἡ ἀναλάβη ἡ Φιλοδασικὴ Ἐνωσις, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀναδοσέως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ φύτευσις ἡ ἀρχίσις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ διεργουμένου ἐκείθεν γειμαρροῦ μέχρι τοῦ ὑπερκειμένου λόφου. Ἡ ὅλη δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 250,000 δραχμ., ἐφέτος δὲ θὰ δαπανηθῶσιν 70,000 διὰ τῆς φύτευτιν, διὰ τὴν ἀνόρυσιν δύο φρεάτων, τὴν ἀγορὰν ὑδραυλικῶν μηχανημάτων καὶ τὴν ἀνάγεισιν ἐνὸς φυλακείου, ὡς καὶ διὰ μισθοῦ τῶν προσληφθησόμενων δύο γεωπόνων. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναδοσέως ἡ ἀρχίσις ἄρξουσιν ἀπὸ τῶν προσεχῶν Ὀκτωβρίων.

—Ὁ ἐν Νέξ Ὑόρκῃ ἡμέτερος Πρόξενος κ. Μπότατς δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέφερεν, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου τοῦ 1901 μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1902 εἰσῆχθησαν ἐν ὅλῳ ἐν Ἀμερικῇ 34,951,244 λίτραι σταφίδος ἀξίας 1,201,725 δολλαρίων, ἐνῶ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰσῆχθησαν μόνον 15,596,510 ἀξίας 861,964 δολλαρίων. Ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐξάγεται ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς σταφίδος βαίνει αὐξανομένη. Καὶ τῶν ἄλλων ὅμως προϊόντων ἡ εἰσαγωγὴ αὐξάνει, διότι ἐνῶ τὸ 1901 εἰσῆχθησαν προϊόντα ἀξίας 190,856 δολλαρίων τὸ 1902 εἰσῆχθησαν ἑλληνικὰ προϊόντα ἀξίας 262,033 δολλαρίων. Τὰ κυριώτερα τῶν ἐσχαγομένων προϊόντων εἶνε ἐλαία, τυρὸς καὶ ἐλαιόλαθα καταναλισκόμενα πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένων Ἰταλῶν, οἵτινες ἀνέρχονται περὶ τὰς 100,000. Ὁ τυρὸς τῆς Ἑλλάδος προτιμᾶται τῶν ἄλλων διὰ τὸ ὑψάλυτον αὐτοῦ. Ἡ κατανάλωσις τῶν ἐλαίων καὶ ἐλαίων αὐξάνει, ἰδίᾳ τῶν ἐλαίων, ἄτινα προτιμῶνται τῶν τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ κατωτέρας ὅμως ποιότητος ἐλαία θὰ κατακτῆσθαι ἕδαφος εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀγοράς, συνεπάγεται ὁ κ. Μπότατς, διὰ τὸ εὐνοῦν καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν σαπῶνων χρησιμοποίησιν των. Οἱ ἑλληνικοὶ σπόγγοι ἔχουν μεγάλην ζήτησιν διὰ τὴν στερεότητά των καὶ προτιμῶνται τῶν τῆς Κούβας καὶ Φλωρίδας. Ἡ κατανάλωσις τῶν ἑλληνικῶν οἴνων καὶ κονιᾶν ἐν Ἀμερικῇ εἶνε ἐλαχίστη, οὔτε ὑπάρχει ἐλπίς ν' αὐξηθῆ, διότι ἄρ' ἐνὸς μὲν οἱ κάτοικοι εἶνε συνθησόμενοι εἰς τὸν ζῦθον καὶ τὸ οὔσκου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πλημμυροῦν σχεδὸν τὰς ἀγοράς οἱ εὐθηνοὶ οἶνοι τῆς Καλιφορνίας. Μόνον μὲ τὰ σῦκα τῆς Σμόρνῃς δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθῶσιν τὰ σῦκα τῆς Καλιφορνίας διὰ τὴν ἡδύτητα καὶ τὸ εὐχρῶνον τῶν πρώτων καὶ τὴν ἐπὶ πολὺν χρόνον διατήρησιν των. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ καπνοῦ δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀσημαντὸς ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν ἐκ Τουρκίας εἰσαγωγὴν καὶ ἰδίᾳ τῶν καπνῶν Καθίλλας. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μὴ καλὴν συσκευὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ὅτι τὰ φύλλα τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ εἶνε ἀνόμοια καὶ ἔχουν μίσγους σκληρούς, οἵτινες δυσχεραίνουσι τὴν κοπὴν καὶ τὴν γείσιν τοῦ καπνοῦ. Τῶν ἑλληνικῶν σιγαρέττων διὰ τοὺς ἀνωτέρους λόγους καὶ τὸ βαρὺ εἰσαγωγικὸν τέλος, ἐπίσης εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ αὐξηθῆ ἡ κατανάλωσις, καθὼς καὶ τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ σιγαρέττων, ἐκ τῶν ὁποίων μικρὰ εἰσαγωγὴ γίνεται μόνον ἐξ Αἰγύπτου.

—Ἡ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς προικηπίσεως Σοφίας διεθνῆς ἐκθεσις ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἀνε-

βλήθη διὰ τὸν προσηγῆ Φεβρουάριον. Ἡ ἀναβολὴ ἀπερρίσθη ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων. Μέχρι τοῦδε ἔχουν δηλώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι θὰ μετασχωσιν ἐκ τῶν Ἑλλήνων μὲν περὶ τοὺς 300, ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δὲ πλεόντων 600. Ἐγνωσθη, ὅτι πλείστοι μεγάλοι ἐργοστασίαι Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ἀποστείλωσιν ἐκθέματα. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ἢ ἀποστείλῃ μεγάλας ἠλεκτρικὰς μηχανὰς καὶ καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ εἰσαγεία τῆς Βουδαπέστης.

—Κατὰ πληροφωρίαν ἐκ Πόρτ Σαϊδ, ἐξακολουθοῦν αἱ ἀνασκευαὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀρχαίας Βαβυλῶνος ὑπὸ Γερμανῶν Ἀρχαιολόγων. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν ἤλθον εἰς φῶς 400 πλίνθοι ἐνεπιγραφῶν ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τοῦ παλαιοῦ ἄστρωτος, δὲν κατορθώθη ὅμως ἡ ἀνάγνωσις εἰμὴ δύο μόνον ἐξ αὐτῶν. Ἡ μεγαλειτέρα τῶν ἐπιγραφῶν, ἥτις εὕρεσκειται ἐπὶ τῆς πρώτης πλίνθου, ἀφαιροῦται εἰς ἐπεξηγήσεις περὶ τῆς χρήσεως τῆς σφηνοειδοῦς γραμμῆς, ἣν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαίοι Βαβυλώνιοι. Εἶνε ἐν εἶδος λεξιλογίου, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ μεγάλως εἰς τοὺς ἀγρολουμένους περὶ τὴν συρογαλθαϊκὴν φιλολογίαν. Ἡ δευτέρα εἶνε ἐν εἶδος λιτανείας, ἥτις ἐψάλλετο εἰς τὸν ναὸν Ἐσατουλικοῦ κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς πομπῆς, καθ' ἣν περιήγετο τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Μαρδούκ.

—Ὁ δὲ δεύτερος Γάλλος ἀρχαιολόγος κ. Σολομών Ραϊνάχ ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν ὅτι διὰ νέων ἐρευνῶν ἔφθασεν εἰς συμπέρασμα ὅτι τὸ περίφημον ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου ἔχει ὑποστῆ πολὺ μεγαλειτέρας ἀνακαινίσεως ἀπ' ὅσον ἐπιτεύετο μέχρι τοῦδε. Ἐν σχέδιον Γάλλου καλλιτέχνου, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1576, φαίνεται ὅτι ἀποδεικνύει, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔστρεφετο τῶν δύο βραχίωνων καὶ τῶν δύο κνημῶν καὶ ὅτι ὁ δελφίν, ὅστις εἶνε τοποθετημένος πῶρα ἀριστερῆ τῆς θεᾶς, δὲν εἶχεν ἀκόμη γλυφῆ. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης ἀπεξέσθη καὶ ἐπομένως ὁ χαρακτήρ αὐτῆς οὐσιωδῶς ἠλλοιώθη. Ἡ ὑπογραφή τοῦ ποιήσαντος καλλιτέχνου ἐγκυραραγμένη εἰς τὴν βῆσιν τοῦ ἀγάλματος, ἀνγκυρωθεῖσα δ' ὡς ἀπόκρυφος κατὰ τὸν δέκατον ὕψου αἰῶνα, δίδει τὸ ἐνδόξιμον εἰς τὸν Γάλλον ἐπιστήμονα νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶνε ἀντίγραφον τροποποιημένον τῆς αὐθεντικῆς ὑπογραφῆς γνωστῆς τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα, ἀλλ' ἡ ἂποία δὲν ἴτο κατὰ τὰ φαινόμενα ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀληθοῦς γλύπτου τῆς Ἀφροδίτης.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΔΡΟΣΟΣ

ΝΙΚΟΛ. ΒΑΓΙΑ

Ἀριστοκράτου Δημοδιδασκάλου

ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ—ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ
ΚΑΙ ΠΕΖΟΙ—ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Διὰ τὴν Β', Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τῶν Δημ.
Σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων μας Ποιητῶν καὶ
Παιδαγωγῶν ἐθεωρήθη ὡς μικρὸν
ἀριστούργημα

Πωλεῖται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Μ. Σαλιβέρου Λεπ 70

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Μ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΕΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ Παιδαγωγικὴ τοῦ δημοτικῶ
σχολείου.
Μ. Σακελλαροπούλου. Ἐκδόσεις Β'
μετὰ πολλῶν προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων.
Κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἡ νέα ἐκδόσις εἶναι ἐντε-
λῶς νέον βιβλίον Σχ. 8ον σελ. 207 Δρ. 4 —

Καρδία, τερπνὸν καὶ ἐξόχως διδακτικὸν
βιβλίον, ἔργον τοῦ μεγάλου Ἰτα-
λοῦ συγγραφέως Edmondo de Amicis, με-
τάφρασις ἐκ τῆς πρωτοτύπου Ἰταλικῆς ἐκδό-
σεως. Σχ. 8ον σελ. 334. Δρ. 2,50.

Ὁδηγὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀ-
ριθμητικῆς εἰς τὰ δημοτικὰ
σχολεῖα, τεύχη δύο σελ. 328 Δρ. 5.

Τὸ παιδαγωγικὸν Σχολεῖον
Φαίλιξ Γουσταύου, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ὑπὸ
Δημ. Ὀλυμπίου, καθηγητοῦ. Δραχ. 1.

Ἡ Πραγματογνωσία τοῦ δημο-
τικῶ σχο-
λείου, Μ. Βρατσάνου σελ. 210. Δρ. 3.

Αἰμιλίος ἢ περὶ Ἀγωγῆς
J. J. Rousseau, κατὰ μετάφρασιν Π. Ι.
Φέριμου (τυπούται) τιμᾶται Δρ. 4.

Σχολικαὶ παιδιὰ Ἰ. Κ. Σφάγκου
πρωτῶ. δημοδι-
δασκάλου καὶ γυμναστοῦ σχ. 16ον σ. 96. Δρ. 1.

Πρόγραμμα τῶν μαθημάτων πάντων
τῶν εἰδῶν τῶν δημοτικῶν
σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων σχ. 8ον
ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου τιμᾶται ἕκαστον Δρ. 150.

Πατριδογραφία πρὸς χρῆσιν τῶν κ. κ.
δημοδιδασκάλων ἀμ-
φοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ Ἰω. Φωτεινοῦ
ἀριστ. δημοδιδασκάλου τιμᾶται Δρ. 1.

Παιδικοὶ Διάλογοι πρὸς χρῆσιν τῶν
δημοτικῶν σχο-
λείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ Νικολάου
Δ. Καρνέση τιμᾶται Δρ. 1.